

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปของการประสูติเหตุเนื่องจากการทำงาน

การประสูติเหตุเนื่องจากการทำงานของผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีใช้การเกษตรจะปรากฏให้เห็นเด่นชัดมากกว่าประสูติเหตุจากการทำงานในภาคเกษตรกรรม เพราะมีกฎหมายแรงงานที่ว่าด้วยเรื่องกองทุนเงินทดแทนใช้คุ้มครองผู้ใช้แรงงาน (วิจิตร พรหมพันธุ์ และคณะ, 2524) กฎหมายเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทนมีขอบเขตการบังคับใช้¹ กับนายจ้างทุกประเภทกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ซึ่งตั้งสถานประกอบการอยู่ในจังหวัดต่างๆ ยกเว้นจังหวัดแม่ฮ่องสอน มุกดาหาร อุทัยธานี หมายความว่า นายจ้างเหล่านี้จะต้องส่งเงินสมทบต่อสำนักงานกองทุนเงินทดแทนตามอัตราที่เรียกเก็บ ยกเว้นแต่กิจการที่เกี่ยวกับการประมงและเพาะปลูก กับรัฐวิสาหกิจและกิจการโรงเรียนราษฎร์เท่านั้น²

สำนักงานกองทุนฯ จะทำหน้าที่รับคำร้องเรียกเงินทดแทน รับแจ้งการประสูติเหตุ³

(1) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องประเภทขนาดของกิจการและท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน ฉบับที่ 1-3.

(2) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องประเภทขนาดของกิจการและท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน วันที่ 1 มกราคม 2517, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 91 ตอนที่ 30 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2517 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดกิจการที่มีให้ใช้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในข้อ 3 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 94 ตอนที่ 6 หน้า 18 ลงวันที่ 18 มกราคม 2520.

(3) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องอัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบการจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและการอุดหนุน ข้อ 15 ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ, เล่ม 90 ตอนที่ 66 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2516.

(แบบแจ้งการประสบนันตรายหรือเจ็บป่วย และคำร้องเรียกเงินทดแทน แสดงในภาคผนวกหน้า 105 - 108) ตลอดจนดำเนินการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน และพิจารณาว่าการประสบนันตรายหรือเจ็บป่วยนั้นเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างหรือไม่ด้วย โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายเงินทดแทนจะเป็นผู้พิจารณาดำเนินการดังกล่าวมาแล้ว ถ้าปรากฏว่าการประสบนันตรายหรือการเจ็บป่วยนั้นๆ เนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างก็จะแจ้งให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อมาติดต่อรับเงินที่สำนักงานกองทุนฯ โดยทางฝ่ายบัญชีจะได้ง่ายให้ตามหลักฐานและการพิจารณาของฝ่ายเงินทดแทน แต่ถ้าปรากฏว่ามีใช่เป็นการประสบนันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างแล้ว ก็จะได้แจ้งให้ทั้งสองฝ่ายทราบเช่นกันว่า ไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทน¹

เนื่องจากการวิเคราะห์ความสูญเสียอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากการทำงานในการศึกษานี้ ได้อาศัยข้อมูลทุติยภูมิซึ่งรวบรวมจากสำนักงานกองทุนเงินทดแทน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะที่มาของข้อมูล โดยเฉพาะลักษณะของ "การประสบนันตรายเนื่องมาจากการทำงาน" ที่อยู่ในข่ายการคุ้มครองของกองทุนฯ

3.1 ลักษณะการประสบนันตรายจากการทำงาน

ฝ่ายค่าทดแทน กรมแรงงาน ได้จัดทำแนวการพิจารณาการประสบนันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาของพนักงานเงินทดแทนว่าการประสบนันตรายอย่างใดจึงเป็นการประสบนันตรายเนื่องมาจากการทำงาน (กรมแรงงาน, 2519) ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

3.1.1 ลักษณะการประสบนันตรายที่อยู่ในข่ายบังคับ

การประสบนันตรายอันเนื่องมาจากการทำงานเป็นเรื่องที่พิจารณาและวินิจฉัยได้ไม่ถ่วงนัก และการที่จะพิจารณาวินิจฉัยว่าเป็นการประสบนันตรายอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างหรือไม่นั้น เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นเงื่อนไขแห่งสิทธิโดยตรงในเรื่องเงิน

(1) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องอัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ, อ่างแล้ว,

ทดแทนของลูกจ้าง ถ้าพิจารณาว่าการประสบอันตรายนั้นเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างก็ จะทำให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินทดแทน แต่ถ้าพิจารณาว่าการประสบอันตรายนั้นมิได้เนื่องมาจาก การทำงานให้แก่นายจ้าง ลูกจ้างก็จะมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ดังนั้นการที่จะพิจารณาว่าการ ประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างหรือไม่นั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็น ภาระหน้าที่ของพนักงานเงินทดแทนที่จะต้องสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การประสบอันตรายนั้น แล้วจึงพิจารณาพยาน หลักฐาน ข้อเท็จจริงต่างๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ว่าการประสบอันตรายนั้นๆ เนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างหรือไม่

โดยปกติ ถ้าเป็นการประสบอันตรายในสถานที่ทำงานของนายจ้างในกำหนด เวลาทำงานปกติหรือในเวลาทำงานล่วงเวลา ซึ่งนายจ้างสั่งให้ทำหรือเป็นหน้าที่ของลูกจ้าง ผู้นั้นแล้ว จะพิจารณาได้ว่าเป็นการประสบอันตรายอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างเป็น ส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ก็ปรากฏบ่อยครั้งว่าการประสบอันตรายได้เกิดขึ้นนอกสถานที่ทำงาน นอกเวลาทำงานปกติ ถ้าตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าการประสบอันตรายนั้นๆ เกิดขึ้นเพราะการ ทำงานให้นายจ้างหรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่นายจ้างแล้ว แม้ว่าจะเกิดขึ้นนอกสถานที่ทำงาน ของนายจ้าง นายจ้างก็ต้องรับผิดชอบในเรื่องเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

3.1.2 ลักษณะการเจ็บป่วยที่อยู่ในข่ายบังคับ

การเจ็บป่วยที่นายจ้างจะต้องรับผิดชอบจ่ายค่าทดแทนให้ลูกจ้างจะต้องปรากฏ ว่าเป็นการเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคที่เกิดขึ้นจากการ ทำงานตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดชนิดของโรคไว้รวม 22 ชนิด¹

การพิจารณาว่าการเจ็บป่วยของลูกจ้างนั้นเนื่องมาจากการทำงานหรือไม่ จะต้องพิจารณาลักษณะอาการของโรคที่ลูกจ้างผู้นั้นป่วยว่าเป็นโรคอะไร เข้าลักษณะอาการของ โรคตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทราบความเห็นจากแพทย์ผู้ให้การรักษาพยาบาล หรือแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเสียก่อน เมื่อทราบว่าเป็นโรคอะไรแล้วจะต้องพิจารณาลักษณะและหน้าที่

(1) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องโรคซึ่งเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการทำงาน, ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ, เล่ม 89 ตอนที่ 61 วันที่ 16 เมษายน 2515.

การงานที่ลูกจ้างผู้หนึ่งทำว่าเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับโรคนั้นเพียงไร สถานแวดล้อมในที่ทำงานจะ
จะก่อให้เกิดโรคนั้นได้หรือไม่

3.2 การเก็บข้อมูลการประสออุบัติเหตุจากการทำงาน

ในงานวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลการประสออุบัติเหตุจากการทำงานแบบitudิยภูมิ จากแฟ้ม
ลูกจ้างผู้ประสออันตรายจากการทำงาน ที่รวบรวมไว้โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายกองทุนเงินทดแทน สำนัก
งานแรงงานจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกอบด้วย

- กท. 16 ง. แบบแจ้งการประสออันตรายหรือเจ็บป่วยและคำร้องเรียกเงินทดแทน
- กท. 46 ก. แบบวินิจฉัย (กรณีมีสิทธิ)
- กท. 49 ก. การขอรับเงินทดแทน
- กท. 51 คำนำเงินทดแทน

โดยทำการคัดลอกเฉพาะตัวแปรที่สำคัญ บางตัวแปรเท่านั้น คือ

- เพศของผู้ประสออุบัติเหตุ
- อายุของผู้ประสออุบัติเหตุ
- ขนาดของสถานประกอบการ
- ประเภทของกิจการ
- ประเภทของความร้ายแรง
- อวัยวะที่ประสออุบัติเหตุ
- จำนวนวันหยุดงาน
- ค่าทดแทนที่ได้รับ

หากรายใดมีการเปลี่ยนแปลงค่าวินิจฉัยไปจากเดิม เช่น มีการเพิ่มหรือลดจำนวนวันหยุดงาน
มีการประเมินความสูญเสียของอวัยวะที่ได้รับอุบัติเหตุเมื่อสิ้นสุดการรักษาแล้ว ฯลฯ ก็ได้ถือเอา
ค่าวินิจฉัยสุดท้ายที่ปรากฏ ณ วันที่ทำการเก็บข้อมูล คือ ในช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน 2533

3.3 ผลของการประสบอุบัติเหตุในปี 2532 (มกราคม-ธันวาคม)

การประสบอุบัติเหตุที่ได้รับแจ้งและได้ถูกวินิจฉัยแล้วว่าอยู่ในข่ายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี พ.ศ.2532 มีทั้งสิ้น 18,142 ราย

3.3.1) ความร้ายแรง จากผลการวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่กองทุนเงินทดแทน สำนักงานแรงงานจังหวัดสมุทรปราการ ปรากฏว่ามีผู้ที่ประสบอุบัติเหตุถึงขั้นสูญเสียชีวิต 30 ราย หรือร้อยละ 0.16 ทุพพลภาพ 2 ราย หรือร้อยละ 0.01 สูญเสียอวัยวะบางส่วน 807 ราย หรือร้อยละ 4.45 หยุดงานเกิน 3 วัน 7,086 ราย หรือร้อยละ 39.06 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน 10,217 ราย หรือร้อยละ 56.32 (ตาราง 3.1)

3.3.2) เพศและกลุ่มอายุ ผู้ประสบอุบัติเหตุจำนวน 14,555 ราย หรือร้อยละ 80.23 เป็นชาย ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 39 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 20-29 ปีมากที่สุดถึงร้อยละ 58.32 ของผู้ประสบอุบัติเหตุทั้งหมด (ตาราง 3.1 และ 3.2)

3.3.3) สถานประกอบการ ผู้ประสบอุบัติเหตุส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดกลางซึ่งมีลูกจ้าง 200-499 คน จำนวน 5,958 ราย หรือร้อยละ 32.84 รองลงไปเป็นขนาด 100-199 คน หรือร้อยละ 22.16 (ตาราง 3.3)

3.3.4) ประเภทกิจการ การประสบอุบัติเหตุในปี 2532 สำหรับในเขตจังหวัดสมุทรปราการนี้เกิดขึ้นในกิจการประเภทต่างๆ 13 หมวด โดยมีการประสบอุบัติเหตุมากที่สุดในหมวดการผลิตผลิตภัณฑ์จากโลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นจำนวน 4,534 ราย หรือร้อยละ 24.99 รองลงมาเป็นกิจการการผลิตและการซ่อมอุปกรณ์การขนส่ง จำนวน 3,161 ราย หรือร้อยละ 17.42 และกิจการการผลิตสิ่งทอสิ่งถัก เครื่องแต่งกาย หนังสือพิมพ์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสือพิมพ์ 2,739 ราย หรือร้อยละ 15.10 (ตาราง 3.4 และในภาคผนวกตาราง ผ.9)

3.3.5) อวัยวะ ส่วนของร่างกายที่ประสบอุบัติเหตุมากที่สุดคือนิ้วมือ จำนวน 5,416 ราย หรือร้อยละ 29.90 รองลงไปเป็น ตา เท้า แขน และมือ ตามลำดับ สำหรับอวัยวะที่มีการสูญเสียมากที่สุดได้แก่ นิ้วมือมีจำนวน 666 ราย หรือร้อยละ 82.53 รองลงมาคือ มือและนิ้วเท้า (ตาราง 3.5)

3.3.6) จำนวนวันหยุดงาน ผู้ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานเล็กน้อย และหยุดงานไม่เกิน 3 วันจะไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน การประสบอุบัติเหตุในกรณีนี้มีจำนวน 10,217 ราย ส่วนกรณีการบาดเจ็บเล็กน้อยที่หยุดงานเกินกว่า 3 วัน ส่วนใหญ่จะหยุดงานระหว่าง 4 วัน ถึง 1 สัปดาห์ คือ มีจำนวน 3,313 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.75 ของแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุทั้งหมดในกรณีเดียวกัน (ตาราง 3.6) สำหรับกรณีการประสบอุบัติเหตุจนทำให้แรงงานถึงกับพิการหรือสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย ส่วนใหญ่จะหยุดงานระหว่าง 2 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน คือเป็นจำนวนแรงงาน 316 คน จากแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุจนถึงพิการบางส่วนทั้งสิ้น 807 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.16 (ตาราง 3.7)

3.3.7) รายได้หรือค่าจ้าง ข้อมูลรายได้ที่มีเฉพาะของผู้ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานที่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากการคำนวณค่าทดแทนตามกฎหมายกองทุนเงินทดแทนจะคิดในอัตราร้อยละ 60 ของรายได้ของผู้ประสบอุบัติเหตุ ตามจำนวนวันหยุดงานหรือจำนวนวันทำงานที่เสียไปตามที่กองทุนฯ กำหนดไว้ในกรณีสูญเสีย ซึ่งปรากฏว่า ผู้ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานที่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532 มีรายได้ต่ำสุดประมาณ 400 บาทต่อเดือน สูงสุดประมาณ 20,000 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในช่องระหว่าง 2,000-3,000 บาทต่อเดือน คือมีจำนวนถึง 4,697 คน หรือร้อยละ 59.49 ของผู้ประสบอุบัติเหตุที่มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนทั้งหมด

ตาราง 3.1 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยอันเนื่องจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรม จำแนกตามความร้ายแรงและเพศ ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

(หน่วยเป็นจำนวนคน)

เพศ	ความร้ายแรง					รวม
	สูญเสียอวัยวะ		หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	รวม	
	ตาย	ทุพพลภาพ บางส่วน				
ชาย	26	2	599	5,508	8,417	14,555
หญิง	4	0	208	1,578	1,800	3,587
รวม	30	2	807	7,086	10,217	18,142

ตาราง 3.2 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานในภาค
อุตสาหกรรม จำแนกตามความร้ายแรงและกลุ่มอายุ ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ
ปี 2532

(หน่วยเป็นจำนวนคน)

กลุ่ม	ความร้ายแรง					รวม
	สูญเสียชีวิต		หยุดงาน	หยุดงาน		
	ตาย	ทุพพลภาพ	บางส่วน	เกิน 3 วัน		
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0	1	2	4	7
15 - 19 ปี	1	1	167	1,261	1,678	3,108
20 - 24 ปี	4	1	262	2,357	3,724	6,348
25 - 29 ปี	8	0	164	1,545	2,515	4,232
30 - 34 ปี	7	0	103	879	1,204	2,193
35 - 39 ปี	3	0	52	546	592	1,193
40 - 44 ปี	3	0	28	249	253	533
45 - 49 ปี	1	0	16	126	134	277
50 - 54 ปี	1	0	9	74	61	145
55 - 59 ปี	0	0	4	35	40	79
60 - 64 ปี	1	0	0	13	6	20
65 - 69 ปี	1	0	0	0	1	2
70 ปีขึ้นไป	0	0	0	0	0	0
ไม่ระบุ	0	0	0	0	5	5
รวม	30	2	807	7,086	10,217	18,142

ตาราง 3.3 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานในภาค
อุตสาหกรรม จำแนกตามความร้ายแรงและขนาดของสถานประกอบการ ในเขต
จังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

(หน่วยเป็นจำนวนคน)

ขนาดของสถาน ประกอบการ (จำนวนลูกจ้าง)	ความร้ายแรง					รวม
	สูญเสียอวัยวะ			หยุดงาน	หยุดงาน	
	ตาย	ทุพพลภาพ	บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
20 - 49	5	1	149	623	733	1,511
50 - 99	4	1	140	880	1,220	2,245
100 - 199	4	0	153	1,433	2,431	4,021
200 - 499	7	0	234	2,312	3,405	5,958
500 - 999	8	0	97	1,084	1,691	2,880
1,000 คนขึ้นไป	2	0	34	754	737	1,527
รวมทุกขนาด	30	2	807	7,086	10,217	18,142

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.4 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานในภาค
อุตสาหกรรม จำแนกตามความร้ายแรงและประเภทกิจการ ในเขตจังหวัด
สมุทรปราการ ปี 2532

(หน่วยเป็นจำนวนคน)

ประเภทกิจการ	ความร้ายแรง					รวม
	สูญเสียอวัยวะ			หยุดงาน	หยุดงาน	
	ตาย	ทุพพลภาพ	บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
- หมวด 0200 การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และ ยาสูบ	3	0	26	543	751	1,323
- หมวด 0300 การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่อง แต่งกาย หนังสือพิมพ์ และผลิตภัณฑ์จาก หนังสือพิมพ์	1	1	132	1,417	1,188	2,739
- หมวด 0400 การแปรรูปไม้ และ การผลิตผลิตภัณฑ์ จากไม้	0	0	28	429	296	753
- หมวด 0500 การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จาก กระดาษ การพิมพ์ และการพิมพ์โฆษณา	1	0	21	134	191	347

ตาราง 3.4 (ต่อ)

ประเภทกิจการ	ความร้ายแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงาน	หยุดงาน	
			บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
- หมวด 0600 การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซ ยาง และ พลาสติก	3	0	86	743	987	1,819
- หมวด 0700 การผลิตผลิตภัณฑ์ จากแร่โลหะ	2	1	30	232	284	549
- หมวด 0800 การผลิตโลหะ ขั้นมูลฐาน	10	0	120	977	1,033	2,140
- หมวด 0900 การผลิตผลิตภัณฑ์ จากโลหะ เครื่องจักรและ อุปกรณ์	5	0	228	1,450	2,851	4,534
- หมวด 1000 การผลิต และ การซ่อมอุปกรณ์ การขนส่ง	2	0	114	865	2,180	3,161

ตาราง 3.4 (ต่อ)

ประเภทกิจการ	ความร้ายแรง					รวม
	สูญเสียชีวิต		บางส่วน	หยุดงาน	หยุดงาน	
	ตาย	ทุพพลภาพ		เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
- หมวด 1100 อุตสาหกรรม การผลิตอื่นๆ	0	0	8	25	91	124
- หมวด 1200 กิจการสาธารณูปโภค	0	0	0	0	0	0
- หมวด 1300 ก่อสร้าง	0	0	5	64	49	118
- หมวด 1400 การขนส่ง สถานที่ เก็บสินค้าและ การคมนาคม	2	0	3	80	41	126
- หมวด 1500 การค้า กักตุนอาคาร โรงแรม	1	0	5	87	224	317
- หมวด 1600 งานอาชีพอื่นๆ	0	0	1	40	51	92
รวมทุกกิจการ	30	2	807	7,086	10,217	18,142

ตาราง 3.5 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานในภาค
อุตสาหกรรม จำแนกตามความร้ายแรง และส่วนของร่างกายที่ประสบอุบัติเหตุ
ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

(หน่วยเป็นจำนวนคน)

ส่วนของร่างกาย ที่ประสบอุบัติเหตุ	ความร้ายแรง				รวม
	สูญเสียอวัยวะ		หยุดงาน	หยุดงาน	
	ทุพพลภาพ	บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
1. ศีรษะ	0	5	121	224	350
2. ตา	1	13	438	3,349	3,801
3. จมูก	0	0	22	42	64
4. หู	0	3	10	58	71
5. ปาก ฟัน และ ส่วนต่างๆ ใน ช่องปาก	0	0	23	63	86
6. หน้า แก้ม คิ้ว คาง ขากรรไกร	0	1	87	334	422
7. ไหล่ สะบัก รักแร้	0	1	62	104	167
8. แขน	0	13	428	636	1,077
9. ข้อมือ	0	3	209	248	460
10. มือ	0	48	460	443	951
11. นิ้วมือ	0	666	2,761	1,989	5,416
12. ออกและอวัยวะใน ช่องอก	0	0	84	226	310
13. ท้องและอวัยวะ ในช่องท้อง	0	3	23	33	59
14. ซี่โครง ขายโครง	0	0	15	35	50
15. เา	0	0	8	29	37
16. หลัง	0	0	253	438	691

ตาราง 3.5 (ต่อ)

ส่วนของร่างกาย ที่ประสบอันตราย	ความร้ายแรง				รวม
	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงาน	หยุดงาน	
		บางส่วน	เกิน 3 วัน	ไม่เกิน 3 วัน	
17. กระดูกสันหลัง	1	3	51	13	68
18. สะโพก ก้น	0	0	24	25	49
19. อวัยวะเพศ	0	0	6	9	15
20. ขา หน้าแข้ง	0	8	251	284	543
21. เข่า	0	1	144	163	308
22. ข้อเท้า	0	0	167	162	329
23. เท้า	0	14	562	561	1,137
24. นิ้วเท้า	0	23	436	340	799
25. บาดเจ็บหลาย ส่วน	0	2	366	286	654
26. อื่นๆ	0	0	75	123	198
รวม	2	807	7,086	10,217	18,112

ศูนย์วิทยุโทรคมนาคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.6 : จำนวนแรงงานที่ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยจากการประสบอุบัติเหตุจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรม จำแนกตามจำนวนวันที่หยุดงาน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

จำนวนวันที่หยุดงาน	จำนวนแรงงาน (คน)
ต่ำกว่า 4 วัน	10,217
4 วัน - 1 สัปดาห์	3,313
1 สัปดาห์ 1 วัน - 2 สัปดาห์	1,606
2 สัปดาห์ 1 วัน - 1 เดือน	1,512
1 เดือน 1 วัน - 2 เดือน	470
2 เดือน 1 วัน - 3 เดือน	103
3 เดือน 1 วัน - 6 เดือน	56
6 เดือน 1 วัน - 1 ปี	25
1 ปีขึ้นไป	1
รวม	17,303
จำนวนวันหยุดโดยเฉลี่ย = 15.58 วัน	

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยไม่รวมแรงงานที่หยุดงานต่ำกว่า 4 วัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากรบุคคล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 3.7 : จำนวนแรงงานที่ได้รับบาดเจ็บถึงพิการหรือสูญเสียอวัยวะบางส่วนจากการประสบอุบัติเหตุจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรม จำแนกตามจำนวนวันที่หยุดงาน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

<u>จำนวนวันที่หยุดงาน</u>	<u>จำนวนแรงงาน (คน)</u>
ไม่ได้หยุดงาน	25
4 วัน - 1 สัปดาห์	28
1 สัปดาห์ 1 วัน - 2 สัปดาห์	82
2 สัปดาห์ 1 วัน - 1 เดือน	316
1 เดือน 1 วัน - 2 เดือน	247
2 เดือน 1 วัน - 3 เดือน	60
3 เดือน 1 วัน - 6 เดือน	36
6 เดือน 1 วัน - 1 ปี	12
1 ปีขึ้นไป	1
รวม	807

จำนวนวันหยุดงานโดยเฉลี่ย = 40 วัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จังหวัดสมุทรปราการ

ตาราง 3.8 : จำนวนแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรมและมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากกองทุนฯ จำแนกตามระดับของค่าจ้างต่อเดือน ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2532

ระดับของค่าจ้าง (บาทต่อเดือน)	จำนวนแรงงาน
ต่ำกว่า 1,000	3
1,001 - 2,000	1,437
2,001 - 3,000	4,697
3,001 - 4,000	896
4,001 - 5,000	372
5,001 - 6,000	202
6,001 - 7,000	112
7,001 - 8,000	62
8,001 - 9,000	40
9,001 - 10,000	65
10,000 ขึ้นไป	9
รวม	7,895

ค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ย = 2,707.41 บาท/เดือน